

Tis

16 juni

8.

Anders Birger

Måndagen den 16 innevarande Juni klockan omkring 5,10 eftermiddagen blef distributören för tidningen "Brand" förre järnsvarfvaren Anders Birger Svahn anhållen i hörnet af Hamngatan och Kungsträdgårdsgatan af konstaplarna nr:is 175 Karl Gottfrid Eriksson och 173 Karl August Lundkvist enär Svahn å sagda plats, under det Konungen och Drottningen, Tronföljaren och Kronprinsessan samt Konungahusets öfriga medlemmar, hvilka företogo en utfärd i vagn till kungl. Djurgården, åkte förbi, utstött flere gälla hvisslingar, medan folkmängden hyllade de kungliga personerna genom hurrarop och viftningar.

Svahn affördes till 6:te polisdistriktets station och därifrån till detektivstationen.

Konstaplarna Eriksson och Lundkvist hafva rapporterat följande:

Eriksson:

Han var vid tillfället ifråga posterad i hörnet af Hamngatan och Kungsträdgårdsgatan. I detsamma

Konungen och Drottningen foro förbi, hurrade folket, som stod samladt å platsen och trängde något på för att komma bättre åt att se. Eriksson vände sig då om för att hålla folket till baka. I detta ögonblick hördes en skarp hvissling i folkmängden och samtidigt fick Eriksson något inne i folkmängden syn på Svahn, som höll fingrarna i munnen. Omedelbart därpå och under det Svahn ännu höll fingrarna i munnen, utstötte Svahn ytterligare tre å fyra skarpa hvisslingar tätt på hvarandra.

Flere närstående manspersoner fattade härunder Svahn i armarne för att rycka fingrarne ur munnen på honom och sålunda hindra honom att utstöta flere hvisslingar, allt under det samme personer tillsade honom: "Låt bli det där".

Under det antydda personer sålunda höllo honom i armarne och förde ned dessa, böjde sig Svahn framåt och nedåt samt sökte att åter få fingrarne i munnen, uppenbarligen för att fortsätta hvisslandet, men personerna ifråga slog emellertid undan händerna på honom, så att han hindrades från att vidare fortsätta sin missfärliga gerning.

Härunder blef Svahn af konstaplarne anhållen.

Svahns uppträdande hade i folkmängden väckt harm och o-vilja.

I detsamma Svahn blef anhållen, yttrade han till konstaplarne: "När andra hurra, hvisslar jag."

Lundkvist:

Strax efter det vagnen med Konungen och Drottningen från Kungsträdgårdsgatan vikit af in på Hamngatan, hörde Lundkvist som var posterad i sagda gatukorsning en skarp hvissling af någon i folkmängden, som uppehöll sig därstädes åt Kungsträdgårdsgatan till. Lundkvist, som vände sig om, fick då se Svahn och förmärkte samtidigt att denne omedelbart därpå utstötte ytterligare två skarpa hvisslingar, hvilka dock icke voro fullt så gälla som de första, synbarligen enär flere manspersoner ryckte i armarne på Svahn för att få fingrarne ur munnen på honom.

Genast därpå blef Svahn af konstaplarne anhållen.

Ett flertal personer å platsen uttryckte sin o-vilja öf-

ver Svahns förutbeskrifna beteende.

Svahn, som blifvit hörd, har i saken afgifvit följande förklaring:

Han hade vid ifrågavarande tillfälle i sällskap med en till honom bekant mansperson, hvars namn han icke ville uppgifva, kommit till förberörda plats i afsikt att vidare begifva sig till källaren "Berzelius" för att där äta middag. Just som Svahn anlände till korenngen af sagde gator, afstängdes passagen för allmänheten och Svahn blef stående vid gatukorsningen bland folkmängden. När de kungliga personerna foro därförbi, hurrade folkmängden, men Svahn stoppade fingrarne i munnen och "gaf signaler i en följd". Då Konungen passerade förbi, hvisslade Svahn starkt. Svahn trodde, att han blifvit anhållen, innan Prins Vilhelm åkt förbi; tilläggande Svahn, att han, när han hörde de omkringstående hurra, ansett sig hafva rätt att äfven delgifva sina känslor för Konungaparet; och hade han gjort detta genom att hvissla. Omkringstående personer hade därpå fattat honom i armarne och hindrat honom från att fortsätta att hvissla; Svahn ansåg sig hafva rätt att hvissla, då andra hurrade.

Erinrad om, att folket hurrat för att hylla konungaparet, och tillfrågad, om Svahn hvisslat för att gifva uttryck åt motsatsen, svarade Svahn: "Ja det är ju alldeles naturligt", men förnekade Svahn numera, att han utstött hvisslingar genom att sätta fingrarne i munnen; han gjorde endast en hvissling med munnen, "som man brukar hvissla ut folk".

Påvisad, att en hvissling mot en person innebär ett uttryck af förakt, svarade Svahn: "lika väl som man har rätt att applådera på en teater, så har man rätt att hvissla", och tillade; "detta var en slags teater, fastän på gatan".

Tillsportad, om hans hvissling vid detta tillfälle således var en yttring af förakt, genmälte Svahn: "Ja det är helt naturligt".

På direkt fråga, om han hvisslat för att därmed missfirma Konungen och Drottningen, förklarade Svahn, att det hade han icke gjort; han tänkte icke ens på dem och såg dem icke.

Ej heller hade han hvisslat för att missfirma någon af de andra Kungl. personerna i kortégen, utan endast hvisslat mot de dem, som hurrat, "mot systemet".

Strax därpå yttrade emellertid Svahn, att han hvisslade mot konungshuset, därför att folket hurrade för konungshuset; och tillade Svahn, att han vid tillfället ifråga hvisslat mot monarkiens representanter, Konungen, Drottningen, Kronprinsen och Kronprinsessan samt de öfriga kungliga, som voro med.

Wedanstående polismän, som vid omskrifna tillfälle likaledes varit posterade i nämnda gatukorsning, hafva berättat följande:

Poliskommissarien August Emil Karlsson. Strax efter det konungens och Drottningens vagn från kungsträdgårdsgatan vikit in på Hamngatan mot Norrmalmstorg och vagnen med Prins och Prinsessan Vilhelm, som följde närmast därefter, samt Tronföljareparets vagn befunno sig vid gatukorsningen, förnam Karlsson en skarp hvissling, såsom frambragt medels blåsning genom fingrarna, från någon person i folkmängden i gatuhörnet mot kungsträdgården. Det blef därvid rörelse bland folket därintill; och omedelbart därpå anhölls och bortfördes Svahn

Öfverkonstapeln Johan Fromhold Schön. Omedelbart efter det konungens och Hertigens af Södermanland vagnar vikit in på Hamngatan samt just under det Tronföljareparets och Prins Carls vagnar befunno sig vid hörnet af Kungsträdgårdsgatan och Hamngatan, hörde Schön två skarpa, långt utdragna hvisslingar från någon person i den närstående folkmängden vid Kungsträdgården; och strax därpå förmärkte Schön, att Svahn var anhållen.

Konstapeln n:r 168 Axel Asp. Sedan konungens vagn svängt in på Hamngatan och i det samma som Hertigparets af Södermanland vagn befann sig i kurvan, som bildades af folkmängden vid gatukorsningen fram mot Norrlandegatan, hörde Asp en långt utdragen, skarp, gäll hvissling från någon person ur folkmängden, som var samlad i hörnet intill Kungsträdgården.

Konstapeln n:r 177 Frans Andersson. Han stod i gatukorsningen i närheten af huset n:r 22 Kungsträdgårdsgatan (Hus-kvarnamagasinet). Strax efter det Konungens vagn svängt in på Hamngatan och vid det Prins Vilhelms vagn befann sig i gatu-

korsningen, hörde Andersson en skarp hvissling från någon person i folkmängden, som stod midt emot, i hörnet vid kungsträdgården, kort kvarpå Andersson såg en person anhållas.

Konstapeln nr 179 Nils Anton Wiklander. Han befann sig i gatukorsningen vid Norrlandsgatan. Därifrån hörde han en skarp, utdragen, gäll hvissling från någon i folkmängden vid hörnet af Hamngatan och Kungsträdgårdsgatan. Detta skedde i det samma, som Hertigparet af Vestergötland kom åkande därfrån från Kungsträdgårdsgatan.

På grund af hvad sålunds förekommit, har Svahn kvarhållits å detektivstationen för att denna dag inställas i Kungl. poliskammaren för Öfverståthållareämbetets vidare förordnande.

Svahn har om sig uppgifvit, att han är född den 27 september 1882 i Kungsholms församling, son till filaren Svante Svahn och dennes hustru Ada samt boende hos föräldrarna i huset nr 3 Piperegatan här i staden. Stockholm som ofvan.

Svahn